

מסורת הש"ס

(א) חענית כא: ב"ב כח:
(ב) [גיטין סז, א] (ג) [לקמן
מא, א]. (ד) ז"ל בפני ב"ד
ובפני בעלים שנאמר והועד
בבעליו וכו' מהר"ם,
(ה) [מכלתא דוצים פרשה
ה, א] (ו) ס"א רביעית, (ז) ועין
מהר"ם מ"ש בשם גליון עוד
תירוצן אחר, (ח) [ז"ל א"נ
רש"ש], (ט) ע"י מהר"ם,

גליון הש"ס

גמ' אימא למעוטי זב
מימים. עיין תשובת
רשד"ס חלק י"ד סימן רלו
ותשובת הר"מ אלשקר
סימן עו: תוס' ד"ה [ברך
בב ע"ב] ולא ישמרטו בו
ועדיין שלו הוא. עיין
זבחים דף עא ע"א תוס'
ד"ה אפי' ב**א"ד** שלו
הוא עד לאחר מקריבה.
יש"ס דמכילתין [פסק ב'
סימן כ"ג בזה"ד:

מוסף רש"י

ירחק בגיורתו. כשנת
 ג' ימים או חלף ו
 קרב בגיורתו. שנת
 ג' פעמים ביום אחד, לא
 כל שכן (תשנית באר
 מועד מקל ומומר) הוי
 (כח). גימורק עצור. טעמי
 ראויים מצינו לו (כל
 מקום, בתפסת גיטין) כל
 מני שבת של חמשים וחו
 שמו של יוסי (שדרכין)
 (ד') ויק, דבר דבר
 קפו המשקולת (שם) (אג)
 פירוש עזר לתת טעם לכל
 דבריו. שהם מיישג
 דבריו (גיטין) (שם) טעמו,
 שהם מצינו טעם לדבריו
 כל שעה (בבבבב) (דל).

רבינו חננאל

אמרו לו לר' מאיר אבי
תבייב פירוקה אריותה
טמאה, קרבה אריותה
טהורה, תורת הוב ש
ראית, שני וזאת תהיה
טמאה ובורב, וזאת תהיה
זכורב אינ תלויה וזאת
ברוב בימים. וזה
לר' זלמן מלמד שטמ'ם
בג' ראיות. וזה תורה
בימים, שני' וזה שני' בימים,
יזוב וזה דמה ימים בימים,
ימים' בג' רבים' בג' ראיות
ראתה אשה כמה ארע
ביום אחד אינה זכה
ש' שתראה' בג' ימים.
ועד שצמור לר' מאיר
זכה תוכית, שאם קרבה
איותיב ביום אחד אינה
זכה, כן השור אכ' נגה
ביום אחד כמה נגיות
אינ מועד. פי' לזמן
תהיה טמאה ובורב לזמן
ש' טמאת הוב בראית,
וכת' הוב למעט הוב
שאין טמאות בראית.
ואל יתכן למעט מלות
הוב מליטמא בימים' לזמן
וזאת טמאות בראית
לר' בימים, קרימ' לר'
זלמן ממעט קרוב, מן
הענין וזרה כותה
ממעט. ומה פירושו,
מכרה טמאת הוב בראית
הוב אחד, מעט טמאת
הוב מליטמא ביום אחד
ולא יתכן לפרש ולמעט
הוב, היות מכרה איותיב
לזמן שזכרנו

רִיחַק נִגְיוֹתָיו. ג' יָמִים: חֵיב. כְּדֵמֶיב
רְאוּתִים. ג' רְאוּת בָּג' יָמִים טֻמְאָה י' י
 דְּמָה יָמִים רְבִים וּדְרָשִׁין (בַּח"כ פ' מִנְחָה
 קִירְבָּה רְאוּתִים. זִיּוֹם אֶחָד טַהוּרָה
 יוֹם כְּנֻג יוֹם: הָרִי הוּא אוֹמֵר וּזְמַן
 דְּרוֹ. וּמִשּׁוֹם הַכְּתוּב הַחֲבוּב הָאֵל לֵלָא
 רְשִׁין ק"ו: גִּזְרַת בְּרָאוּת. רְשִׁין
 בְּהָאֵל קִרָּה זֹב תִּלְתָּל זִמְנִי וּכְתִיב
 טוֹמְאָתוֹ הָאֵל דְּמִשְׁמַע בְּהֵן ג' הָיִי
 טֻמְאָ וּכְתִיב זְמַן דְּמִשְׁמַע אֵין לָךְ
 אֵלָא מָה שְׂכֻטוֹ בִּז וְזִב בְּרָאוּת וְלֵא
 וְזִבָּה בְּרָאוּת: קָאִי בְּרָאוּת. הָאִי
 וּזְמַן גְּבִי רְאוּת כְּתִיב וּמִמַּעַט רְאוּת
 לְזָבָה: מִמַּעַט יָמִים. בְּתַמְיָה: אֵלָא
 לַחֲזוּרָה. שְׂאֵם חֲזוֹר לְאַחֲרָה הִעֲדָתוֹ
 שְׁלָשָׁה יָמִים שְׂרָאָה שְׁוֹרִים וְלֵא נִגְחָ
 חֲזוֹר לַחֲמוּתוֹ: כְּרִבִּי יְהוּדָה. דְּמַתִּיב
 לִימְקוֹ עֲמָל. טַעֲמִיּוֹת וְרִשְׁיוֹתֵי עֲמָל:
 לִימְקוֹתֵי עֲמָל. וְלַעֲשׂוֹתֵי הִכָּא דְּנִגְחָ
 זִיּוֹם אֶחָד: אִו לִימְקוֹתֵי גִזְרָה.

לייעד צעל השור צעין שלשה ימים:
חד יומא. והעידו על שלש נגיחות
של ג' ימים: **אי אמר.** לא צעין
ג' ימים אלא לייעודי תורא ולמעוטי
קירב נגיחותיו הא מייעד דריחא
בנגיחות: **הפסא הוא דקמסדו** ב.
כל שלשתן הכיתות באו ביום אחד
ואתורה אמרה שלשה ימים: **והעד**
בצעליו. ואין עדות אלא ב"ד:
הרי לאן ג' עדות. שאם בטלה
אחת מהם לא בטלו השמים ומשלים
עליהם חצי מוק ואם לא בטלה הרי
הוא מועד: **ופן עדות אחת להומה.**
שהרי על ידי שלשתן הוא מועד
הלכך עדות אחת הן לכך שאם
נמצאת כח ראשונה וזממת הוא פטור
משלם על הנגיחה "שלישית אלא
חצי מוק: **ובה.** הוזממין: **פטורין**
מתשלומי נגיחה שלישיה ואע"פ שהן
היו גורמים לו לשלם עליה י"ג
פטורין שאין העדים משלמין ממון
עד שזומו כולן: **כונן חייבין.** לשלם
הצ"ח של העדאת נגיחה שלישיה
הן כולן ועד תמות משלמים שמי
עדים אחרונים והעידו עליה: **אי**
אמרה לייעודי סורא. צעין ג' ימים
אבל גברא ביום אחד מייעד מצי
לאוקמא כשבאו כולן ביום אחד
שהצ"ח יזקק שלישי להעיד על ג'
נגיחות של ג' ימים ומשום הכי שכי
קמאי בצד העדאה שרגלים לדבר
לשלישי מועד אחד דלא מצי למימר
אנן לחייב פלגא מוקא אחיני
וממיתיה ולא לשלישי מועד דודאי הני
ידיעי בהני שהרי צעל נגיחה שלישיה

הציאן ומה לו ולנגיחות הראשונות אלא כדי לייעדו ובהדי הדדי אמו:
אלא

וְלֹא צָעִי לְמִימְרָא אֲבָל לֹא זָבֵה מִרְאִיּוֹת דְּלֹאס כֵּן לְשִׁמּוֹךְ מוֹחָא
קאי בְּרִאיוֹת מִמַּעַט רֵאיוֹת. תִּימָה אֲדַרְבֵּה קֵאִי צוֹב מִמַּעַט ז'
 שְׂאֵין הַלִּיּוֹם פְּסוּלִים בְּמוֹמִים דְּכַתִּיב וְחַטֹּא אֲשֶׁר לְלוֹיִם וְאֵין אַחֲרֵת
 פּוֹסְלִין בְּהֵיכָל אֵלֹהִים אֲלֵה שְׂמֹשׁ דְּלִרְשִׁין לִיָּה מֵאֲשֶׁר לְלוֹיִם: **אנא** בְּרִי
 לְמִנְקֵט מִגְּלִי דְּמַתְמִית: **אי** רֵאִיעוּרִי גְבֵרֵא. לֹא שִׂיחָא מוֹעֵד לַעֲבוּד
 לֵייעוּרִי שִׁידוּעִי כָּל פַּעַם שְׁנַגַּה שׁוּרֵי וְשִׁמְרֵנוּ: **תלרתא** בִּיתִי
 בִּי. תִּימָה לְרִי יִדְמִ"מ קֵסֵס לֹא הוּא אֲפִי לְמִד' (לְעִיל דָּף טו.)
 לְמִדְּן דְּלֵין חֲזִי נֹזֵק חֲלוֹק כִּיּוֹן דְּהוּי קֵסֵס בְּחַד יוֹכֵאֵר וְאֵין קֵסֵס
 לֹא פְחוֹת וְלֹא יוֹכֵאֵר מִכָּל מִקְּסֵס

בפני ב"ד. זהו מסגרת דמי יקבל עדות אם לא צפני בית דין: ר' זלמן

והר"ר עזריאל פי' דליכא
ד' לא משלם נזק שלם עד
דחמול שלשום אבל לרצא
חייב וקשה למאי דפי' דלל

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

יִרְחַק נְגִיחוֹתָיו חַיִּיב קִירֵב נְגִיחוֹתָיו לֹא כֵל
 שֶׁכֵּן אִמְרוּ לִיה זֶה תוֹכִית שְׂרִיחָקָה רְאוּיֹתֶיהָ
 שְׂמֵאָה קִירְבָּה רְאוּיֹתֶיהָ מְהוּרָה אִמְרוּ לָהּ הִרִי
 הוּא אִמְרוּ יִזְוֹת תִּהְיֶה שְׂמֵאָה צוֹבֹב *תִּלְהֶ
 הַכְּתוּב אֵת הוֹב בְּרֵאוּיֹת זֶה ¹הַזֹּהֵב בְּיָמִים
 מִמָּאִי דִּרְאִי וְזֹאת לְמַעוֹטִי זֶה מִרְאִיֹּת * אִימָא
 לְמַעוֹטִי זֶה בְּיָמִים אִמְרוּ קֵרָא ²וְהוֹב אֵת זֹבֹב
 לְזֹכֵר וּלְנִקְבָּה מְקִישׁ זֹכֵר לְנִקְבָּה מִזֶּה נִקְבָּה
 בְּיָמִים אִף זֹכֵר בְּיָמִים וּלְקִישׁ נִקְבָּה לְזֹכֵר מִזֶּה
 זֹכֵר בְּרֵאוּיֹת אִף נִקְבָּה בְּרֵאוּיֹת הָא מַעֲט
 דְּחִמְנָא וְזֹאת וְזֹמָה רְאִית מִסְתַּבְרָא קֵאִי
 בְּרֵאוּיֹת מִמַּעַט בְּרֵאוּיֹת קֵאִי בְּרֵאוּיֹת מִמַּעַט
 בְּיָמִים תְּנוּ רַבְנֵי רַבִּי אִיזְהוּ מוֹעֵד כֹּל שֶׁהֶעִידוּ בּוֹ
 שְׁלֹשָׁה יָמִים וְתָם שִׁיחַ הַתִּינוּקוֹת מִמִּשְׁמָשְׁשִׁין
 בּוֹ וְאִינוּ נֹגֵחַ דְּבָרֵי ר' יוֹסִי ר' שְׁמַעוֹן אִמְרוּ
 מוֹעֵד כֹּל שֶׁהֶעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים וְלֹא
 אִמְרוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים אֲלֵא לַחֲזוּרָה בְּלִכְרָא אִמְרוּ
 רַב נַחֲמָן אִמְרוּ רַב אֲדָא בְּרַ אֲהֵבָה הִלְכָּה כֹר'³
 יִתְהוּדָה בְּמוֹעֵד שְׁהִרִי ר' יוֹסִי מוֹדֶה לוֹ וְהִלְכָּה
 כְּרַבִּי מֵאִיר בְּתָם שְׁהִרִי ר' יוֹסִי מוֹדֶה לוֹ אִמְרוּ
 לִיָּה רַבָּא לְרַב נַחֲמָן וְלִמָּא מִר הִלְכָּה כְּרַבִּי
 מֵאִיר בְּמוֹעֵד שְׁהִרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן מוֹדֶה לוֹ
 וְהִלְכָּה כְּרַבִּי יִתְהוּדָה בְּתָם שְׁהִרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן
 מוֹדֶה לוֹ אִמְרוּ לִיָּה אֲנָא כְּרַבִּי יוֹסִי סְבִירָא לִי
 דְּרַבִּי יוֹסִי נִימְוֹקֵן עִמּוֹ *אֲבַעֲיָא לְהוֹ שְׁלֹשָׁה
 יָמִים דְּקִתְנִי * לִיַּיעוּדִי תוֹרָא אוֹ לִיַּיעוּדִי גִבְרָא
 לְמָאִי נִפְקָא מִיָּנָה דִּאֲתוּ תִלְתָּא כִּתִּי סְהִדִי
 בְּחֵד יוֹמָא אִי אִמְרַת לִיַּיעוּדִי תוֹרָא מִיַּיעֵד
 וְאִי אִמְרַת לִיַּיעוּדִי גִבְרָא לֹא מִיַּיעֵד מוֹיֶמֶר
 אִמְרוּ הִשְׁתָּא הוּא דְּקַמְסְהֵדוּ בִּי מָאִי תָא שְׁמַע
 אִין הַשּׁוּר נַעֲשֶׂה מוֹעֵד עַד שִׁיעִידוּ בּוֹ ⁴בִּפְנֵי
 כְּעֵלִים וּבִפְנֵי בֵּית דִּין הֶעִידוּ בּוֹ בִּפְנֵי בֵּית
 דִּין וְשֹׁלָא בִּפְנֵי כְּעֵלִים בִּפְנֵי כְּעֵלִים וְשֹׁלָא
 בִּכְפְּנֵי בֵּית דִּין אִינוּ נַעֲשֶׂה מוֹעֵד עַד שִׁיעִידוּ בּוֹ
 בִּכְפְּנֵי בֵּית דִּין וּבִפְנֵי כְּעֵלִים *הֶעִידוּהוּ שְׁנַיִם
 בְּרֵאוּשׁוֹנָה וְשְׁנַיִם בְּשֵׁנִיָּה וְשְׁנַיִם בְּשִׁלִּישִׁית
 הִרִי כֹאן שְׁלֹשׁ עֵדוּת וְהֵן עֵדוּת אַחַת לַחֲזוּמָה
 מִמַּצָּאת כַּת רֵאוּשׁוֹנָה וְזוּמַת הִרִי כֹאן שְׁתֵּי
 עֵדוּת וְהוּא פְטוּר וְהֵן פְטוּרִים נִמַּצָּאת כַּת
 שְׁנִיָּה וְזוּמַת הִרִי כֹאן עֵדוּת אַחַת וְהוּא
 פְטוּר וְהֵן פְטוּרִים נִמַּצָּאת כַּת שְׁלִישִׁית
 וְזוּמַת כּוֹלֵן חִיבִין וְעַל זֶה נֹאמַר ⁵וַעֲשִׂיתֶם לוֹ
 כַּאֲשֶׁר זָמַם וְגו' אִי אִמְרַת לִיַּיעוּדִי תוֹרָא שְׁפִיר
 אֲלֵא

י לייעדו וצוהדי הדדי אמו: רואה אלא דגזירת הכתוב ה
אלא אליהו ויאמר ודאי לא תרא

ז דאס קן לשחק מוחל אי נמי המקשה סמך
אלרצה קאי בוז ממעט וז קאי בוז ממעט זזה כדל
וחל אשר ללוים ואין אחרת ללוים יש לומר דהם נמי הו
מאשר ללוים: **אנא** ברבי יויב ב"י. והא דלא ק
רא. לא שיהא מועד לעבור בהמראות דאס קן לא היה
שמנו: **לתלאת** ביתי עדים. לאו דוקא דהוא הדין
אפסי' למ"ד (גליץ דף טו). פלגא זוכא קנסא דמכי גנח
שן צחד דוכא הוא קנס בכל דוכא כדאשכחן גבי מש
קחות ולא יוצר מזל מהוס הוא קנס ואי מודה ביי מש

לענין אס לא צפני בית דין: **הרי באן שרש עדיות.** לענין

כד.

עין משפט
נר מצוה

סמ א מיי פ"ב מהל'
מחוסרי כפרה הלכה
:D I

ע ב מ" פ"ו מהלכות
אסורי ביאה הלכה ז
סמג עשין רמג:

עב ג מ"י פ"ו מהלכות
זקני ממון הל' א:
עב ד מ"י שם הלכה ב
ופ"ה מהל' סנהדרין
הלכה יב:

עג ה מ"י פכ"ח מהל'
עדות הלכה ח:

תורה אור השלם

1. וְזֹאת תְּהִיָּה שְׁמָתוֹ
בְּזוֹב רַר בְּשָׂרוֹ אֶת זֹבּוֹ
אוֹ הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ מְזוֹב
שְׁמָתוֹ הוּא:
וּיְקָר טו ג
2. וְהָיָה בְּנִדְתָּה וְתוֹב
אֶת זֹבּוֹ לְזָר וּלְנִקְבָּה
וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם
שְׁמָתָה: וּיְקָר טו לג
3. וְעֲשִׂיתֶם לוֹ כְּאִשּׁוֹ
זָמַם לַעֲשׂוֹת וְלֵאחֲזִיו
וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבָּךְ:
דְּבִים ט יט

רבינו חננאל (המשך)

עתה לא הוגד לי ששור
מנצח, ממכשיר אשמרנו.
ונצמאז ג' הללו כאילו
כח אחת הן שכולן ביום
אחד. וארץ שור זה
מ'תש"א חש השור נעשה
מזרע עד שיעירו ב' בפני
בעלים ובפני ב"ד. העידו
ב' בפני בעלים
בפני ב"ד, בפני ב"ד שלא
בפני בעלים, אנו מזרע
עד שיעירו ב' בפני
ובפני בעלים. העידו ב'
בראשונה ב' בשני ב'
בשלישית, הרי ג' עדות
נצמאז אתה הלוהמה.
ומצאת אתה וזממה
הרי כאן שתי עדות אחת
פסור והן פסורין. כי
ב' בן דארת חרי שחרי
אשהיו ב'ד בפני
בעלים הדיקון ב'ד בשב
במקום פלו, ואחר אחרני
ואחריתו בדברין
נאסחא חרי אתה תראה
ורשמעון במקום פלו,
ואחר אחריתו
ברחלתא שבאנו ואתה
ולוי במקום פלו, נעשה
השור מזרע וממכשיר
החרי שיעור ממכשיר נוק

שלט מן העלייה. נמצאת
 בה ראשונה
 כנון שבאו ערים ואמורו
 לאלו הערים עמנו היתכן
 ההחאה חד בשבאם הביתם
 פלי רחוק מן המקום
 שהיו ידו העיר העתיקה
 באותו מקום יתור ממחל
 יום, בעל השור פטור
 הוא מלשלם נזק שעדיין
 אינו שרור מועד, ונמצא
 שלא נזק אלא שני
 נגיפות וטריין סם התי.
 והערים שערין מלשלם
 צד המועדות כי לאחד
 שמתקיים דעות א' כיתות
 מחתכי במורדות, וכלן
 שמקצתן הומנו ומקצתן
 לא הומנו. כשם שפטורין
 מ' יא להומן כן פטורין
 מהשומה, והה דומה לב'
 ערים שהעיר הומה הן
 פטור והעיר הומה הן
 ששניהן פטורין, ולפיכך
 אמרה בהבחינתו וכן עזרתו
 לאדמו. כלומ' יא עזרתו

הזומה פטורה מלשלם צד
הה וכן דין השלישית. אבל
גייה משלמת מה שחייבתו
מועדות שבנגיחה רביעית.
שברביעית, היכי דמי כגון
שהיעידו הללו שהוא מועד
דאשהידו כחדא כולהו.